

برای من نه دستمزد دارد و نه موقعیت! اینجا نکته پنهانی وجود دارد که شاید بقیه متوجه آن نباشند، من دلیل پرکاری خود را در تمامی عرصه‌ها در همین چیزهای ساده می‌دانم. در حضور در همان جمع های تازه کار که به نظر می‌آید فایده‌ای ندارد! به همین خاطر است که اعتقاد دارم بازیگری موثر هیچ میانه‌ای با تنبلی و راحت طلبی ندارد.

آیا با این شرایط فعلی، به جوانان علاقه‌مند و مستعد، خصوصاً جامعه بانوان، پیشنهاد می‌کنید که به حوزه کارگردانی وارد شوند؟

مریم بحر العلومی: اول خودشان را بشناسند. طاقت و صبر خود را محک بزنند کفش آهنی به پا کنند و بعد در این مسیر گام نهند. اگر خودشان را نشناخته‌اند و میزان طاقت و صبر خود را در مواجهه با مشکلات تخمین نزده و یا به دنبال مشهور شدن یا درآمد بالا هستند، البته که خیر! اصلاً پیشنهاد نمی‌کنم. چرا که از نظر من شهرت مادر بودن، خانواده دوست بودن و جوابگوی خانواده بودن از این من خیلی بالاتر است تا اینکه فیلمسازی باشید که هیچ کدام از این ها ندارد و اندکی بعد متوجه می‌شوید که همه آنچه که از این حرفه در ذهن خود ساخته بودید، توهمی بیش نبوده است. واقعیت در این رشته بسیار تلخ است.

آیا بیشترین مشکلات این حرفه منوط به مسائل مادی است؟

مریم بحر العلومی: خیر، مشکلات این حرفه مجموعه‌ای از عوامل است که دست به دست هم می‌دهند و در تمام مراحل تنها تحمل، طاقت و انرژی شخص است که برایش تعیین تکلیف می‌کند. به قول سوگل طهماسبی مرارت‌های غیر قابل تحملی در این حرفه وجود دارد که اگر تو با وجود آن‌ها حالت خوب نباشد قادر به ادامه نخواهی بود. مرارت‌ها و سختی‌هایی که در مرحله به مرحله این کار همچنان و همیشه با تو هست و تو مجبوری از آن‌ها دائماً عبور کنی. و در نهایت تنها چیزی که برای ما می‌ماند این است که در تنهایی به خودمان پاسخ دهیم که فارغ از نتیجه از تلاش خود راضی هستیم یا خیر؟ و یا در برابر خانواده بزرگتری که در اطراف ما ایجاد شده، مسئولیت‌پذیر بوده‌ایم یا نه؟ در نهایت اینکه فعالیت در این حوزه می‌تواند در یک قاب از یک عکس یادگاری برای شخص ماندگار شود یا بدبینیم که این عکس یادگاری چقدر می‌تواند ما را خوشحال کند یا ناراحت و دلسرد!

تبع امتحان پس داده شده، اقدام برای انتخاب نقش کنیم. اتفاقی که توسط هوشمندی دوستان برای جواد عزتی هم افتاد و مسیر حرفه‌ای و کاری او را تغییر داد.

سیاوش چراغی پور: البته در ادامه همین مبحث من معتقدم مقداری از این اتفاق خوشایند هم بر عهده خود بازیگران است. متأسفانه بازیگری برای بعضی از هنرمندان این رشته مترادف با راحت طلبی شده است و همه توقع نقش‌های مهم در کارهای برجسته را دارند. در حالی که مسیر بازیگری و نقش‌پردازی برای پیشرفت اصلاً مبتنی بر این مهم‌انگاری بی‌نتیجه نیست. اینکه بعضی به من می‌گویند چقدر پرکار شده‌ام! به دلیل استقبال من از هر نقش و انعطاف‌گری من در کنار آمدن با هر گروه کاری در قامت خود است. من در حین ایفای دو نقش در دو اثر سینمایی، هم‌زمان در ۴ فیلم کوتاه هم حضور دارم که شاید از نظر دیگران احمقانه به نظر بیاید چرا که هیچ سود مادی و سابقه هنری برای من ندارد. علاوه بر آن ممکن است برای بازی در همین آثار کوتاه با عده‌ای جوان تازه‌کار همکاری کنم که شاید الفبای کارگردانی و سینما را هم نمی‌دانند و تازه در حال یادگیری و تجربه اندوزی هستند. با اینکه من توانایی جسمی و شرایط روحی حضور در این آثار را ندارم با این حال با این نیروی تازه‌کار همکاری می‌کنم و این شرایط سخت را به جان و دل می‌خرم.

بنده احساس می‌کنم که شما با این روش، زکات هنر خود را می‌پردازید....

سیاوش چراغی پور: دقیقاً همین‌طور است. برای اینکه در گذشته کارگردانی بوده‌اند که این فرصت را در اختیار من قرار داده و من را به عنوان یک بازیگر کم تجربه و آماتور در گروه‌های حرفه‌ای پذیرفته‌اند. حالا هم وظیفه من است که به تبع حرفه خود این موقعیت و فرصت را برای جوانان تازه‌کار ایجاد کنم. اینکه برخی بازیگران می‌بینند در این مسیر اتفاق خوبی برایشان نمی‌افتد گاهی باید دلیل‌اش را در خودشان جستجو کنند. بارها شده است که من به دوستان خود برای حضور در فیلم کوتاه تماس می‌گیرم و با تعجب به من می‌گویند؛ سیاوش حوصله داری؟ وقتی از آنها می‌پرسم که درگیر کاری هستند که مانع از حضورشان می‌شود، می‌گویند؛ نه! و دلیلی برای حضور در این پروژه‌ها نمی‌بینند. این در صورتی است که من با اینکه درگیر دو پروژه هستم با خواهمش و تمنا از برنامه‌ریزی می‌خواهم زمانی را در اختیارم قرار دهد تا بتوانم در فیلم کوتاه یک کارگردان جوان حضور پیدا کنم. کاری که

دیگر این روش‌های متداول تبدیل به روالی همه‌گیر شده است و همه به همین شکل کار می‌کنند. در این شرایط اگر من به عنوان یک کارگردان ریسک کنم و انتخاب‌های متنوع‌تری را برای بستن کسب خود لحاظ کنم، نه تنها هیچ کس مرا حمایت نمی‌کند بلکه بابت این انتخاب سرزنش می‌شوم! مثلاً در فیلم سینمایی «قطع فوری» من از سوگل طهماسبی که برچسب بازیگر تلویزیون روی او الصاق شده در سینما استفاده کردم. دو بازیگر از تئاتر معرفی کردم و برای انتخاب علی انصاریان در فیلم سرزنش شدم. تاریخ هست و ما را قضاوت می‌کند هنوز هم می‌توانید کامنت‌های مخالفان را در صفحه شخصی من برای انتخاب علی انصاریان ببینید. همان‌هایی که بعدتر با خبر فوت شدن انصاریان صفحات خود را سیاه کردند! قصد من از انتخاب علی انصاریان که اتفاقاً انتخاب بسیار هوشمندانه‌ای در پرونده هنری این چهره نام آشنا بود این بود که به او فرصتی بدهم که در ژانر متفاوت‌تری به غیر از طنز و کمدی نقش‌پردازی کند و این فرصت را برای او در سینمای هنری ایجاد کردم. همین‌طور شد که خانواده انصاریان این اثر را زیباترین و ماندگارترین اثر او خواندند. برای نقش خواننده نیز به دنبال ساسان کریمی که به مرد هزار حنجره در اینستاگرام معروف است، رفتم و تمام موانع و سختی‌هایی که برای کار کردن با این هنرمند وجود داشت را پشت سر گذاشتم تا فرصتی برای او پیش بیاورم که خود را در عرصه سینما محک بزند. خوشبختانه این فرصت برای او ایجاد شد و در تست حضوری که هم که از او داشتیم نه تنها من، بلکه بقیه هم از اجرای زنده او لذت بردند. با این همه هیچ کس برای به وجود آوردن این اتفاقات و فرصت‌ها از بنده نه تنها تشکر نکرده است بلکه حمایت‌ها نیز بسیار ضعیف بوده است. همین‌طور استفاده از یوسف تیموری در فیلم «شهربانو» در شمال کاراکتری جدی نیز به همین خاطر اتفاق افتاد. با اینکه مخاطب تیموری را یک بازیگر طنز می‌دانند من این ریسک را کردم و بازی در خشان او در نقش جدی مقابل خانم فرشته صدر عرفایی نتیجه خوبی داشت. تمام اینها مستلزم این است که کارگردان‌ها در انتخاب بازیگر و عوامل تنها به آن لیست همیشگی رجوع نکنند و این فرصت را با توجه به استعدادها و نیهته‌ای که در هنرمندان نادیده انگاشته شده است، مورد توجه قرار دهند. حتی اگر این کار برایشان در صدی ریسک داشته باشد. خوشبختانه مدتی طول کشید و حالا یوسف تیموری در یک نقش جدی در سریال «زهایم کن» حضور دارد. اما مثل اینکه بقیه منتظر هستند که ریسک اول را شخص دیگری انجام دهد و ما به